

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

Ministeren
J.nr. 14/00254

Den 27. marts 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 04.03.2014 stillet følgende spørgsmål nr. 195 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henrik Høegh (V).

Spørgsmål nr. 195 (alm. del)

Ministeren bedes redegøre for, hvilke fordele der vil være ved at gøre brug af den traditionelle måde at beskytte kysten på, altså sandfodring frem for en billigere metode, som endda sikrer kompensation? Ved sandfodring hældes sand ud på den såkaldte fællesstrækning på 110 kilometer fra Agger til Nymindegab for godt 100 millioner kroner om året uden garanti for, at sandet bliver liggende på stranden.

Svar

Kystdirektoratet har oplyst mig følgende, hvilket jeg kan henholde mig til.

”Sandfodring fungerer på den måde, at man tilfører kysten nyt sand til erstatning for det, bølger og strøm uundgåeligt fjerner. Derved opbygger sandfodringen en buffer, som erosionen sker i, i stedet for at erosionen sker, i det sand, som huse og veje er bygget på.

Sandfodring er en aktiv kystbeskyttelse, der spiller sammen med naturen, og fordelene herved er bl.a., at det tilførte sand indgår i et naturligt kredsløb på kysten. Når bølgerne fjerner sandet fra et sted, aflejres det et andet sted, hvor det således beskytter kysten der. Det udlagte sand går derfor ikke til spilde, og det er meningen, at sandet skal flytte sig fra det sted, det blev udlagt, for at indgå i det naturlige kredsløb.

Sandfodring har desuden ingen skadelig virkning på kysten, som traditionelle passive kystbeskyttelsesmetoder som høfder, bølgebrydere og skråningsbeskyttelse har. Ved disse aflejres sandet på den ene side (luvsiden) og mangler på den anden (lænsiden) hvilket giver såkaldt lænsiderosion. Disse konstruktioner bryder ind i den naturlige sandtransport langs kysten med bl.a. forøget kysterosion til følge. De passive kystbeskyttelsesmetoder reducerer erosion lokalt, men kan ikke stoppe den, uden tilførelse af sandfodring.

Der er til den nuværende kystbeskyttelse på de 110 km. mellem Lodbjerg og Nymindegab i gennemsnit afsat årligt 95,8 mio. kr. i den næste 5-års periode 2014-18.”

Kirsten Brosbøl

/

Merete Løvschall